

Anotace

Diplomová práce „Vztah učitel a žák při výuce náboženství a katechezi“ pojednává o některých aspektech vzájemných vztahů ve výuce náboženství a katechezi. V první části práce jsou popsány některé obecné rysy vztahu mezi učitelem a žákem z pohledu pedagogiky a psychologie a nastíněny některé etické aspekty tohoto vztahu. Druhá část práce se zabývá specifiky vztahů vznikajících ve výuce náboženství a v katechezi. Z obsahu a cíle katecheze (jímž je růst víry katechizovaných) a výuky náboženství (vytvoření zralého a odpovědného vztahu k víře a křesťanství) vyplývá, že vztah mezi učitelem a žákem je mnohem bližší a osobnější než při výuce běžných předmětů. Tento vztah by měl být založen především na vzájemné úctě a důvěře. Tato blízkost se může stát zdrojem vzájemného obohacení, ale také s sebou přináší významné riziko selhání a zneužití. Tyto škody mají vážné důsledky pro rozvoj osobnosti katechizovaného, jeho vztahu k sobě, ke světu i k Bohu. Odpovědnost v takových případech je vždy na straně katechety (učitele). Zdravý vztah mezi subjekty katecheze předpokládá vysokou úroveň osobní zralosti katechety. Cestou minimalizace rizik není rezignace na blízkost a hloubku vzájemných vztahů v katechezi, ale spíše je důležité se zaměřit na správnou formaci katechetů, která zahrnuje rozpoznání povolání a přípravu nejen po odborné a pedagogické stránce, ale také duchovní doprovázení a nějakou formu supervize.